

ja haki pinnas sabataga ja käävaste
mehi tulnud fuus. Maene laps on
välja lahtnud minna aga ne
ei ole lastunud. Illehid hakanud
süd kullama ja niollama ja
si ole cane järele jätunud kuu
sins mende kulgast ootavad. aeg
minna: tehes walmis". Teuld
astunud ins wafte lõpse juude
ja siifinad: kas ja mäed neid rüü
sisis pal meigas uppuwad? Ma
küll wastanud waene laps, mis ta
kolon ilusalt klesiti, ins wafte liin
hebe ja walmis kuld, näinud wama
offa uppu ma illesjagust ja fies
omale fawid? - "Kuld klesiti wastan
waene lapsi kääwaste mehe siifinist
peale. Hea küll, wastanud fies k
wane mees, mine pane ta oma
selga ja fies tule meiga ihes

ära. Waene laps hakanud kängest
kartma et kurjad wainud tema äs
sawad, et ta aga wasta panna ei ole
jälgenud laanud ta wafte juude, wot.
nud marta offast kuld, ja pannud
selga. Sabaga mehed lahtunud teda
juba hakanata wälja tasf. maaga
kukk. kuldma para jasti ja sabaga
mehed jaanud fitehau. Uks ätel.
nud wot wafte peal wafte lappete.
See oli f. nu inn et meie watekene
hiljaks järele ja meil fud ei ole woi
melis äs wäa. See klesit mis füll
fijas on järele meil finule, äs aga
enam füll wot fies tule fies ei
oleks füll fies enne enam laste.
Tendil istunud wangi peale ja
lainunud minema. Waene laps
oodanud kinnis wafte wälja tulnud
ja laanud fies oma kullapsi kuldiga